

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Martia, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român“, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

Nr. 3543. Scol.

Notiță oficială.

Cartea intitulată: „Gramatica limbei maghiare, Curs practic pentru scoalele secundare, preparandii și mai ales pentru privați“ de Dr. Ioan Crișan și Nicolau Putnok, profesori, prin aceasta se introduce ca manual în scoalele noastre confesionale în mod provisoriu până la aprobarea acestei deciziuni de către Preavenerabilul sinod arhidieceșan.

Din ședința consistoriului arhidieceșan, ținută în Sibiu la 31 August 1885.

Sibiu, 4 Septembrie 1885.

Contele Károlyi Pista a făcut zilele acestea o propunere în adunarea reuniunii Széchenyi, reuniune analoagă celei din Cluș. Propunerea aceasta a aflat resunet în presa ungurească. Pentru ce se nu așteaptă ea resunet și în țara noastră? Pentru ce se nu ne ocupăm și noi cu o chestiune, care în mod vădit pune la vedere publicului lucruri, cari nu trebuie pierdute din vedere.

Propunerea nobilului conte o vom da numai în reasumare. Constatând nesuficiența mijloacelor în ajungerea scopului pentru care sunt înființate reuniunile de maghiarizare, se propune ca comitatele să scrie dare specială pentru reuniunile de maghiarizare.

Diariul „Magyar-Polgár“ în numărul de ieri se ocupă la locul prim cu această propunere a contelui Károlyi Pista, și el și revindică și-pater-nitatea ideii, recunoscând nobilului conte numai meritul, de a fi pășit el cel dintâi cu realizarea ei în practică.

Va să dică: maghiarizare cu contribuirea în bani a pacinicilor cetățeni, și încă contribuire fără voia lor, contribuire dictată de organele administrative, cari în puterea legii de popor sunt puse la locurile lor spre a chipsui căi și mijloace întru fericirea patriei.

După părerile țării citat propunerea aceasta este de mare importanță.

Ea este chemată a croi direcțiunea reuniunilor de maghiarizare, sau pe ungurește vorbind: *az egész közmívelődési mozgalomnak állandó medret vágni van hivatva.*

E bine să fim în curentul lucrurilor și să ne tragem seama cu factorii, cari sunt puși în fruntea treburilor noastre politice administrative.

Este lucru știut, că la noi persoana cea mai populară este executorul de dare. Țicem persoană populară, ca să nu țicem alt ceva, pentru care ne-ar cere socoteala cei chemați a ne controla în ținuta noastră națională.

Ți de ți cetim lucruri de necrețut. Ni se spune nouă, se scriu în toate țiarelele din patriă, că suntem la marginea prăpastiei, de oare ce nici cu mijloacele cele mai drastice nu se pot scoate dările cele mari, cari au sărăcit poporul până la os.

Ți de ți cetim, că paralel cu sărăcia merge demoralizarea poporului, decădînța lui în toate privințele și apoi cu aceasta paralel crește incuibarea jidovimei ca element cosmopolit chemat a forma patrioții intenționați de reuniunile așa numite culturale.

Suntem la marginea prăpastiei până acuma, și norocul nostru este: firea cea bună a poporului, care trăiește în convingerea, că darea cea mare e pusă de împăratul spre a susține miliția cea colosală.

În această credință poporul muncesce bucuros, rabdă foame și sete, zăduful țilei și răceala nopții, și trage dela gură și dela copii, se lipsesce de vițel și purcel, cu un cuvânt face totul ce e posibil, și plătesce. Un fel de fatalism caracterizează până acuma modul lui de judecată, și el se liniștesce, așteptând țile mai bune.

Pusă odată în aplicare propunerea contelui Károlyi Pista, țeranul român va ști că darea este mai mare, va ști și aceea, că el nu mai plătesce pentru binele obștesc, ci pentru o idee eșită din capul unor oameni, cari voiesc să schimbe cu ori ce preț rënduielele firei.

Atunci vor ști că se urmăresce numai binele particularistic al ungarilor, și aceasta pretutindenea. Se va ști că în țeara noastră binele patriei e condiționat de prosperarea rasei maghiare, să se știe apriat: numai a rasei maghiare, pe când celelalte popoare numai de exploatat sunt bune.

„Magyar Polgár“ rezonază ciudat în felul seu. Va primi comitatul Satmar propunerea lui Károlyi, și după el vor urma celelalte comitate.

Pe locurile unde ungurii locuiesc compact, agitațiunea nu va fi mare, căci acolo a magyarság ügye rendben van, sau pe românește, acolo ungarilor le merge strună.

Va fi mare agitațiunea pe acele locuri, unde ungarilor sunt coplesțiți de naționalități, și ea va fi mare spre a se putea ajunge ceea ce se intenționează.

Suntem orientați.
Corporațiunile despre cari se țice că ele nu fac politică, vor face politică sub scutul reuniunilor

de maghiarizare și ele vor face politică cu efect, fiind adecă vorba de monetă sunătoare.

Urmarea va fi sărăcia în permanență și încă sărăcia provocată pe cale piezișă.

Poporul va ști că se lucră pentru ruina lui națională prin contribuție din sudoarea feței lui, și el o va ști, căci noi pentru aceea suntem puși la presă, se i-o spunem.

Ni se va țice că agităm, și nu fără cuvânt. Este agitațiune în Ungaria mărturisirea adevărului, și noi adevăruri vorbind, nu putem să facem ca să nu agităm. Aceasta este concepțiunea agitațiunii, și nu noi vom schimba regulile logicele statorite pre timpul, când nu trăiau înțelepții dela „Magyar Polgár.“

Agitațiunea ne privesce deci numai pe noi, căci contele Károlyi e ridicat în slava ceriului și „Magyar Polgár“ îl laudă în timpene și hore.

Decamdată ne oprim aici și atragem atențiunea procurorului de stat asupra propunătorului și asupra țiarelor cu strune și organe.

Revista politică.

Cestiunea insulelor Caroline a pășit într'un stadiu mai pacinic. Demonstrațiunile spaniolilor au încetat, lăsând teren liber de activitate cercurilor diplomatice. Se țice că nota guvernului spaniol, care s'a espedat la Berlin, este scrisă într'un ton foarte curtenitor și pacinic. În ea se dau nește date autentice din archiva indiană a statului și din opurile istorice a savanților spanioli, prin cari se dovedesce dreptul de posesiune spaniol. Guvernul stăruie pe baza acestor date pe lângă o aplanare pe cale directă a cestiunii, lăsându-se la o parte juriul internațional propus. Cât pentru călcarea insigniilor germane se țice, că Spania promite a da satisfacțiunea cuvenită, dar numai după ce va fi abșis Germania de posesiunea Carolinei. De altă parte earăș se susține, că Germania va ceda numai după ce i se va da satisfacțiunea cuvenită. Cu siguranță însă nu se poate ști încă nimic. Fapt este numai, că Bismarck are să părăsească Varzinul încă în săptămâna aceasta și să se întoarcă la Berlin, pentruca — după cum țice „Temps“ — să resoalvă afacerea pendentă a insulelor Caroline.

Cestiunea anglo-rusă s'a resolvat. Lordul Randolph Churchill a dat să se înțeleagă aceasta în discursul pe care l-a pronunțat mai țilele trecute la banchetul cuțitarilor din Sheffield. Astăzi știrea e cu totul oficială. Cabinetul Salisbury, după ce a

FOIȚA.

O călătorie la lună

de

Alexandru Dumas.

(Traducere de V. G.)

(Urmare.)

Ajung acolo... Pe legea mea era vremea; simțiam că se cufundă pământul sub mine, ca în țiuva când din partea lui Poudron fui obligat d'a-mi pune pușca pe sub picioare. Numai cât acum nu aveam pușcă, astfel că și acest mijloc îmi lipsia.

Me urcai pe stâncă și me aședai la o margine a sa.

Dar abia me instalasem, când îmi păru că greutatea mea pe lângă a stânței făcea să ne scoborim puțin câte puțin în baltă.

Me plecai puțin într-o parte și nu me mai îndoi de loc: stâncă se cufunda mai de un deget pe minut și puteam calcula la șese picioare pe oară, așa încât dacă în interval de două oare nevenindu-mi de nicăiri vre-o scăpare, eram înghițit.

Odată sau de două ori încercai să me scobor pentru a căștiga un loc mai solid.

Dar trebuie să cred că pământul se înomolia din ce în ce mai mult: la început intrai până la genunchi,

după aceea până la șolduri, astfel că nu-mi mai re-măsese timp de a me mai agăța de stâncă și de a me urca deasupra.

Dar chiar și stâncă se tot cufunda. Înțelesei că totul s'a sfârșit cu mine: încercai a-mi aduce aminte una dintre rugăciunile ce me învățase mama mea pe când încă eram de tot mic; dar era un timp atât de îndelungat de atunci, încât uitasem tot.

Eram aședat; îmi lășai capul pe genunchiu, închidând ochii.

Dar n'aveam lipsă să me mai uit, pentru a-mi da seamă de situațiune.

Simțiam cum se cufunda stâncă cu o mișcare aproape de nesimțit, când de odată o umbră mare îmi atinse ochiul, chiar către pleoape și mi se păru că se petrecea ceva între soare și mine.

Redeschisei ochii.

Aceea ce se petrecea între soare și mine, era un vultur superb având mai mult de deuce picioare în lungime. El se învârti câțva timp împregiurul capului meu. Creșui că avea nise intențiuni rele și căutai o armă oare-care să me apăr, când în loc de a se arunca asupra-mi se aruncă dinaintea mea, își îndoi aripile, își neteși penele și privindu-me cu un aer batjocuritor, îmi țise:

— „Tu ești, Mocquet?“

Mărturisesc, că nu fui mai uimit nici când, au-

șind un vultur adresându-mi cuvinte și numindu-me pe nume; dar de câțva timp întemplantumise atâtea lucruri extraordinare și uimirea mea fu de scurtă durată.

— „Da, dle i respunsei politicoș, eu sunt.
— „Cum te afli?
— „Foarte bine pentru moment. Dta?
— „Eu cum me veți, me aflu de minune.“
— „Tu îmi pari neliniștit, îmi țise el; ce țți este?
— „Pe legea mea, dle, i respunsei, nu țe-ași minți când ți-ași mai spune, că mi-ar plăcea mult mai bine să fiu întors la generalul pentru care am un răspuns de dat din partea contelui Charpentier, decât de a me afla aici.

— „Va să dică, iubite Mocquet, tu cauți un mijloc de transport și nu l'afli.

— „Foarte drept, dle,“ strigai eu.

Și începui a i istorisi cum me trimiseserăți la Oigny, cum am întâlnit pe Berthelin, cum m'a fost învitat la nuntă, cum me ameți, cum cădui în riul Ourcq, cum din Ourcq trecui în la Marne, din la Marne în Seina și din Seina în mare; cum în fine debarcai în insula unde avui onoarea de a l'intelni și aceasta tocmai în momentul, când pozițiunea devenia mai critică dându-mi mari neliniștiri.

— „În adevăr țise vulturul aruncând o privire asupra stânței mele, care să tot cufunda, nu e speranță că vei putea scăpa, sêrmâne Mocquet.

consultat pe lordul Dufferin și pe colonelul Ridge-way, a notificat Rusiei adesiunea sa la propunerile guvernului rus, care lasă Zulficarul emirului Afganistanului în vederea unor concesiuni, ale căror amănunte nu le cunoaștem până acum. Cel din urmă punct de litigiu a fost ast fel tranșat și înțelegerea convenită întrun tractat sau mai bine întrun protocol, instrument diplomatic de aceeași valoare.

Rămâne cestiunea să se scie dacă Englitera va obține ca Rusia să garanteze pentru oare-care timp această înțelegere. Am semnalat deja obiecțiunile guvernului moscovit în potriva unui asemenea aranjament. El prețuesce angajamentul de a respecta un tractat ca o pierdere de timp, de oare-ce aceasta reese chiar din concludsiunile tractatului; și e de părere că guvernul nu poate să se lege pentru o durată indefinită, când circumstanțele, interesele și guvernele însăși sunt supuse variațiunilor și vicisitudinilor.

Ori-ce s'ar întâmpla nu trebuie să se regrete, că convențiunea anglo-rusă va rămânea curată de ori-ce clausă, garantând cu solemnitate durata ei. Nu e nimeni în drept să ceară, nici să spere că Englitera și Rusia, încheind ori-ce tractat, vor avea pacea pentru totdeauna. E destul deja, că după ce erau gata să ia armele, își întind ași mâna și își promit mutual, să nu întreprindă nimic până la un nou ordin una în potriva alteia. Să ne mulțămim cu acest armistițiu, care fără a ne mai gândi la consecințele viitorului, asigură liniștea prezentului.

Irredenta română.

Lumea încă n'a trecut la ordinea ții peste proclamațiunea așa numitei „irredente române.“ Noi ne-am dat părerea la timpul seu asupra acestei inscenării juvenile. Jurnalele maghiare ne atacau consecuent, aducând cele mai grave acuse în contra presei și loialității românilor, spunându-ne că ne căim de murdăria, a cărei autori suntem. Organele oficiale au pornit o raziă formală în contra aceloră, despre cari au presupus, că ar fi primit proclamațiuni cu poșta. Oameni pacinici au fost scoși din locuințele lor și duși între baionete la investigațiune. Țilele aste au fost ascultați chiar și aici la Sibiu persoane distinse, luându-se de judele instructor al tribunalului fasiunile lor la protocol.

Stând lucrul ast-fel, ne cade foarte bine, când vedem că presa esternă judecă cu deplină cunoștință de cauză și nepreocupațiune în această afacere. Drept dovadă reproducem un articol al jurnalului „Resboiul“ din București, rezervându-ne pentru numărul procsim reproducerea unui articol din „Morgen Post“ din Viena.

Eată ce scrie „Resboiul“ :

Niște foi volante tipărite s'au împrăștiat deună-ți atât în România, cât și între românii din ținutul Ungariei, conținând un fel de manifest semnat de: „Comitetul de inițiativă al irredentei române.“ și având un caracter revoluționar contra statului de sub coroana sfântului Stefan. Acest manifest a neliniștit foarte mult pe vecinii noștri unguri și mai cu samă pe guvernul lor din Buda-Pesta, care știe cât de mult sufer românii de sub dominația lui. Dacă nu am zis nimic până acum despre acest manifest, este că am voit să fim mai întâi bine informați despre importanța lui atât din punctul de vedere al persoanei autorilor, cât și din acela al efectului ce avea să producă între români în general.

Astăzi cunoscând și una și alta, ne vom exprima opiniunea noastră asupra acestei împrejurări:

Am recunoscut totdeauna, recunoaștem și ași asupririle și persecuțiunile de tot felul ce suferă românii din partea autorităților ungare și în genere de la toți maghiarii, care nu urmăresc alt scop de cât acela de a stânge din inima românilor ori-ce simțământ de naționalitate și individualitate proprie, a le răpi limba, de a-i maghiarisa cu ori-ce preț și prin ori ce mijloc, Românii din ținutul Ungariei au dar destule și încă prea multe motive de de a se plânge de situația în care se află, și prin urmare au tot dreptul de a căuta să scape de toate aceste asupririi și persecuțiuni. — Naște însă întrebarea: Formarea la noi în țară a unei irredente române fi-va ea oportună și putea-va înlesni împlinirea ții de mai sus.

Noi credem că nu. Poziția noastră geografică, relațiunile noastre cu Austro-Ungaria și cu aliații acestui imperiu, și mai înainte de toate împrejurările politice și economice de ași nu ne permit să tolerăm asemenea agitațiuni, menite a provoca intervențiuni diplomatice energice și a distrage și pe guvern și pe cetățeni de la alte preocupățiuni importante pentru interesele țerei, fără a servi cătuși de puțin cauza românilor din Ungaria, ba din contră a le face și mai rău.

Din norocire însă și spre complecta liniște a dlor unguri, acei 2—3 tineri, care au compus și împrăștiat manifestul în cestiune, nu sunt nici de cum niscăi bărbați periculoși regatului sfântului Stefan, și manifestul lor n'a produs vre-un resunet între românii din Banat și Transilvania, care după cum se vede se lapadă de acele pamflete, ba unii protestează chiar afectând oare-care indignare contra unor asemenea procedări.

Toate acestea mai dovedesc, că și între românii din Ungaria domnește o neînțelegere, o neunire, ast-fel în cât inițiatorii unei irredente, chiar dacă ar isbuti s'o realizeze, ar fi respinși și desaprobați mai întâi de toate de înșis frații lor.

Aceasta rezultă din cele publicate ținic prin țiiarele ce apar în Ungaria în limbile română, germană și ungară.

Ceva mai mult: Sunt români care, spre rușinea neamului lor, pactează cu ungurii și, în entuziasm lor unguresc, se miră de plângerile românilor, declarând că *libertate ca în Ungaria, nici s'a mai pomenit*. Un asemenea specimen de român găsim în persoana dlui Dr. A. Popovici din Mehadia. Numitul domn a adresat un protest în formă de scrisoare țiiarului „Pester Lloyd“ (vezi Nr. de la 12 Sep. st. nou), protest pe care îl reproducem ceva mai jos sub un titlu separat și asupra căruia atragem deosebita atențiune a cititorilor noștri, fiind foarte ciudat, caracterisând și pe scriitor și efectele mijloacelor ce le întrebuițează ungurii contra românilor. Un avocat mai bun nu puteau găsi ungurii contra neamului românesc, și românii de dincolo de Carpați vor fi foarte surprinși citind pledarea cauzei ungurilor de către numitul doctor, care desminte tot ce se susține și se vede de la 1867 și până ași.

Dacă frații noștri de dincolo vor avea în sinul lor mulți patrioți de soiul drului Popovici, atunci să nu se mai plângă contra ungurilor.

Eată și scrisoarea Dlui Dr Popovici, adresată redacțiunii jurnalului „Pester Lloyd“:

Mult stimat dle Redactor! Atât în prețioasa dvoastre foaie, cât și în alte gazete am cetit un apel, furișat aici de

cătră o așa numită „Irredentă română“ din București și care a produs atâta senzație în câte-va orașe locuite de români în patria noastră.

Nu me ocup cu politica, dar ca cetățean unguresc de naționalitate română acele pamflete m'au indignat astfel, încât me cred dator, ca un român pretufindenii destul de cunoscut, să ve rog să binevoii a publica următoarele rânduri.

Deși știu de mai nainte că voi fi condamnat de agitatori, dar de altă parte sunt sigur, că părerea mea va fi bine primită de ori-ce român cu judecata sănătoasă.

Cătră inteligența română din Ungaria.

Acum câte-va ții circula în patria noastră, prin câte-va orașe locuite de români, niște pamflete revoluționare, furișate aici din capitala României și provădute cu iscălitura: „Irredenta română.“

Mai întâi îmi permit a întreba, ce a făcut inteligența noastră contra acestei provocațiuni insultătoare pentru națiunea noastră și care ne îndeamnă la jaf și omor? Al doilea: Cine este această „Irredentă română“? Cunos mai pe toți românii de treabă din Ungaria și pe toți din România, unde de câți-va ani petrec iarna cu familia în București și în urma chemării mele ca medic am ocașiunea să vin în contact cu toate clasele locuitorilor, dar n'am auzit nici odată ceva despre o „Irredentă română.“

Dela anul 95 după Christos, când străbunii noștri sub domnia lui Traian s'au așezat aici în țară, urmașii lor au fost supuși de goți, gepizi, vandali, avari, sarmați, longobarzi, huni, tătari, mongoli, și în fine aproape 300 ani de cătră turci, dar cu toată stăpânirea acestor horde sălbatică poporul nostru nu și-a pierdut până astăzi nici tradițiile, nici obiceiurile și limba sa. Deci de unde astăzi fără veste această frică, cum-că cine-va ar vrea să ne ucidă națiunea, să ne suprimă limba și altele de acestea? Nu ne rugăm noi oare în biserici în limba noastră? Nu vorbim oare cu autoritățile noastre în limba noastră? Oare copiii noștri nu învață în școală limba noastră? Plângerea este poate, pentru-că, pe lângă limba noastră, copiii învață și limba ungurească? Oare nu trebuie să fim recunoscători guvernului nostru, că pune să se desvolte spiritul copiilor noștri și în limba țării? Nu e oare destul de trist, că nu o înțelegem toți? N'ar fi oare mai trist, dacă și copiii noștri n'ar înțelege limba țării noastre?

Despre ce mai avem să ne plângem? Nu ne bucurăm oare de toate libertățile și drepturile în patria noastră în tocmă ca ungurii? N'avem noi oare dintre românii noștri nălți demnitari în armată? N'avem oare dintre românii noștri la tribunalele infime și supreme, funcționari la tabla gească și chiar semptevirală din Budapesta? Nu sunt oare angajați români ca profesori la universitatea din Budapesta?

Prin urmare care este jugul de care am avea să ne plângem? Poate pentru limba oficială? Nu vom fi doară așa de absurzi să cerem, ca în Ungaria limba oficială să fie cea sârbescă, slovacă, română, germană, armeană sau turcească? Ce mură ar face românii din România, când cetățenii români de naționalitate ungară, născuți acolo, ar cere ca acolo limba ungurească să devie limbă oficială? O petiție făcută în limba ungurească se respinge la autoritățile d'acolo, — aici se acceptă o petiție scrisă în limba română, germană, etc. Să se întrebe sau să se uite cine-va la românii care gem sub jugul rus în Basarabia cea mare, ei sunt siliți și în biserici să se roage în limba rusă, să vorbească între ei rusește și nu e nici poveste de limba română în școală.

Mai întreb acum odată: Care este oare subjugarea popoului nostru în Ungaria?

Prin urmare rog pe inteligența din Ungaria, ca din datoriă și interesul patriei noastre Ungaria, în interesul și

— „O credeți? îl întrebai.

— „Ah! îmi țiie el, tu ești al șeptespredecelea pe care l'vîd murind acolo.

Eu scosei un gemet.

— „Bun! țiie el, nu despera prea mult, ai șansă de a muri de un fel de moarte dintre cele mai rapiți și mai puțin dureroasă, pe când continuând de a trăi, vei fi espas la o grămadă de boale care de care mai dureroase, reumatisme, gută, nevralgii, phtisie, paralisie....“

Eu îl intrerusei.

— „Cu tot respectul, dle, i țiiei, dta care ești atât de înțelept, nu ai cunoaște vre-un mijloc pentru mine de a părăsi această insulă; căci ori-cât de consolătoare să fie moartea ce 'mi promiți, mai bine mi-ar plăcea să trăiesc, fie măcar o sută de ani, trecând prin toate șansele rele ale vieții, decât să mor într'o oară, fie cât de plăcut.

— „Prin urmare tu te temi de moarte?

— Nu pentru mine, ci pentru familia mea și apoi am să duc un răspuns generalului din partea contelui Charpentier.

— „Ei bine, eu te duc bunule băiat, deși e inconvenabil de a te ameți cum ai făcut-o tu și mai cu seamă într'o ții de Sf. Duminecă.

— Urcă-te pe mine.

— „Cum, strigai eu, să me urc pe spatele dtale?

— „Așa și ține-te bine să nu cași.

— Voiesci să glumesci?

— „Pe legea mea de vultur, țiie paserea punându-și laba dreaptă pe piept, eu vorbesc serios.

Așa dară ori primesci ofertul meu, ori prepară-te a muri înecat în tină ca o broască; eată-ți pedestalul cum să cufundă și nu 'ți dau mai mult de un pătrar de oară și se întoarce.“

În adevăr nu se mai afla stânca afară din tină, decât numai partea pe care stăteau cele două picioare ale mele și încă putregaiul liquid, care începea a muia talpa pantofilor mei.

Privii odată impregiur și vîdai, că nu e alt mijloc de scăpare decât de a accepta propunerea ce mi-o făcea vulturul; în urmă decidându-me:

— „Îți mulțămesc de ofertul ce 'mi faci dle, i țiiei, și îl primesc cu toată inima; numai me tem, că sunt prea greu.

— „Bine! țiie vulturul, nu te teme, sunt destul de tare.“

El se apropie de mine își desfăcu aripile așa ca să pot călca pe spinarea lui, fără de a'l gena în mișcări; me apucau strîns de gâtul lui și el se ridică iute în aer.

La început, l' strânsei prea tare, căci me teameam se nu cad; dar în mișcarea ce o făcu, înțelegsei că i genam respirațiunea și desfăcui puțin mâna.

— „E bine, țiie el, acuma va merge de sine.

— „Pardon, i țiiei cu cât putui mai politicos, vîdându-me pus la întreaga sa discrețiune, — rog pe Seigneuria Voastră și cu tot respectul ce l' dătoz judecării sale superioare, îmi pare că nu luăm drumul cătră casă.

— „Acum, acum țiie vulturul; pentru moment am ceva în lună și vom merge mai întâi acolo.

Ve puteți inchipui încremenirea mea! trebuia să 'mi perd echilibrul, și să me las să cad.

— „La lună! strigai eu; dar eu ce afacere să am la lună; nu cunos pe nimeni acolo. Ar fi trebuit să fiu prevenit. Me întârzied mergend la lună.

— „Bine! țiie vulturul, douăzeci și patru de oare mai mult sau mai puțin ce i aceea? Dacă te-ași fi lăsat pe insulă, ai fi fost întârziat cu totul altcum. Vino cu mine sau dute, decideți la un fel.

— „Să me duc! i țiiei eu; vorbești fără nici o teamă. Pe unde voiesci să me duc?

— „De unde vei voi. Înțelegi, drumul este liber.

— „Ba, mai bine vin cu dta la lună. Voi aștepta la ușa până ce 'ți vei îndeplini comisiunile.“

(Va urma.)

spre onoarea națiunii noastre, să aranjeze meetinguri și să influențeze chiar asupra clerului, ca în toate bisericile române să predice poporului și să-i explice, că acele pamflete revoluționare din România sunt o rușine și o insultă pentru românii noștri, înfierând națiunea noastră ca fiind compusă din tâlhari, ucigași și incendiari; că toți suntem născuți în Ungaria și deci Ungaria este patria noastră și că e datoră noastră sacră să sacrificăm în ori-ce moment avutul și sângele nostru pentru prosperarea și apărarea patriei noastre Ungaria, că trebuie să trăim frățeste cu toate naționalitățile patriei, căci numai prin înțelegere frățescă, prin muncă și supunere la legi națiunea noastră poate prospera, dar nu prin jaf, foc și omor; apoi să lumineze poporul, că asemenea idei miserabile revoluționare nu pot proveni din capul unui român cum se cade și a-i face cunoscut, că atât noi aici în Ungaria cât și regatul României sunt înconjurate de un cerc de fer slav, ce încearcă a se strînge tot mai tare în jurul nostru spre a ne sugruma; de aceea datoră noastră cea mai sacră este, ca toți uniți să ne împreunăm forțele, ca oțelul și ferul, în înțelegere frățescă să formăm un zid de apărare contra aceluia inel de fer, spre a ne putea menține existența pe viitor.

Mulți pretind că acele pamflete revoluționare sunt de origine rusească sub masca română; ear eu închei zicând:

Trăiască Ungaria și înțelegerea frățescă dintre națiunea ungară și română!

Mehadia, 9 Septembrie 1885.

Dr. A. Popovici,
medic al băilor din Mehadia.

Societatea pentru fond de teatru român.

Adunarea generală a societății pentru fond de teatru român în anul acesta se va ține la Bocșa-montană în 27 și 28 Septembrie st. n. cu următoarea

Programă:

I.

În 27 Septembrie.

1. Vice-președintele dl Iosif Vulcan va deschide adunarea generală la 10 oare a. m.
2. Se aleg doi notari pentru ședințele adunării.
3. Se va alege o comisiune de 5 membri, care în înțelesul §-lui 4 din statutele societății va câștiga membri fondatori, ordinari și ajutători pentru societate.
4. Secretariul societății va citi raportul comitetului societății asupra lucrării sale, începute dela adunarea generală din urmă.
5. Se alege o comisiune de 5 membri pentru propuneri, și raportul comitetului i se predă spre examinare.
6. Cassariul societății va citi raportul despre starea casei, cu sporiul dela ultima adunare încoace și preste tot despre averea ei.
7. Se va alege o comisiune de 5 membri pentru examinarea raportului cassariului.
8. Se vor citi discursuri corăspunzătoare scopului societății, sau de altă materie literară, ce sunt de a se însinua vice-președintelui, înainte de adunare.
9. Președintele închide ședința.

II.

În 28 Septembrie.

1. Vice-președintele va deschide ședința și procesul verbal al ședinței de ieri se va citi și autentică.
2. Raportul comisiunii pentru câștigarea membrilor noi.
3. Raportul comisiunii asupra socoților cassariului.

Nr. 244. [1141] 1—3

CONCURS.

Devenind vacante stațiunile învățătoresci dela scoalele confesionale gr. or. Unguraș și Păușa, protopresbiteratul Ungurașului, prin aceasta se escrie concurs prelungă următoarele emolumente:

I. Unguraș, cu salariu 80 fl. v. a., 40 vici de cucuruz cu grăunțele, vică veche din 20 cupe.

2 stângini de lemne, grădina scoalei de ¼ juger și quartir în edificiul scoalei.

II. Păușa, cu salariu de 80 fl. v. a., 40 vici cucuruz cu vica veche, grădina scoalei de ¼ juger și 1½ stângini de lemne și quartir liber în edificiul scoalei.

Doritorii de a ocupa aceste stațiuni au de ași subșterne rugările instruite în sensul statutului organic la subscrisul oficiu protopresbiteral cu posta ultimă Hidalmás în 30 de zile

4. Raportul comisiunii asupra raportului comitetului societății, și însinuarea altor propuneri în interesul societății fondului.

5. Se va alege comitetul societății pe viitorii trei ani.

6. Se va decide locul și ziua adunării generale pe anul 1886.

7. Se va alege o comisiune de 3 membri, pentru verificarea protocolului din ședința a doua.

8. Vice-președintele va închide adunarea.

Budapesta, 4 Septembrie 1885.

În numele comitetului:

Dr. At. Marienescu,
secretariu.

Iosif Hosszu,
președinte.

Programa festivităților sociale

pentru adunarea generală a societății fondului de teatru român, care se va ține în Bocșa-montană în 27, 28 și 29 Septembrie 1885 st. n.

1. Sâmbăta în 26 Septembrie la 10 oare seara întimpinarea și primirea oaspeților la gara călei ferate din Bocșa-montană prin comitetul arangiator și conducerea oaspeților la quartirile destinate.
2. Duminecă în 27 Septembrie, după finirea sântei liturghii, la 11 oare deschiderea adunării generale în sala mare a otelului „Cerbul de aur” și ținerea primei ședințe.
3. După ameași la 2 oare banchet în sala adunării.
4. Seara la 8 oare concert tot în sala adunării.
5. Luni în 28 Septembrie la 10 oare dimineața ținerea ședinței a II-a, ear după ameași la 3 oare excursiune cu calea ferată la „Ocna de fer.”
6. Seara bal în otelul „Cerbul de aur.”
7. Marți în 29 Septembrie la 10 oare dimineața eventuala continuare și încheiere a adunării.
8. După ameași la 2½ oare întrunirea de „Adio” la gara călei ferate.

Bocșa-montană, din ședința comitetului arangiator ținută în 5 Septembrie 1885.

Iuliu Petric,
președintele comitetului.

Ioan Marcu,
notar.

Ioan Budințian,
vice-președintele comitetului.

Varietăți.

* (Alegere de învățători.) Duminecă în 6 Septembrie s'a ținut în Orăștie alegerea de învățători pentru scoala noastră confesională. S'au ales: G. Oprea, G. Joandrea și T. Popovici. Dintre învățătorii din anul trecut a concurat numai dl Branga. Sinodul n'a putut reflecta la densusul din motivul, că numitul concurent și-a clausulat petițiunea cu condițiuni, cari nu puteau fi discutate deodată cu actul de alegere.

(Ofrande.) Dl Dr. Ioan Mihu a dat pentru choral din Orăștie suma de 25 fl., care a rezultat din reprezentațiunea teatrală a diletanților români ținută astă-vară în Orăștie.

O sumă de asemenea natură, din vremi mai vechi, de circa 20 fl. a destinat-o pe sama choralului comerciantul din Orăștie George Baciu.

* (Adunarea subdespărțământului IV al asociațiunii transilvane) ținută Duminecă în 6 Septembrie în comuna Casteu a avut un rezultat bunșor. S'au încassat cu totul 107 fl. — S'a votat un ajutor de 50 fl. pentru I. Lupea un tiner, care prin talentul seu extraordinar de pictură a deșteptat un interes deosebit. Tinerul, se află în Orăștie sub îngrijirea benevolă a dlor:

dela I-ma publicare a concursului, înțelegându-se de sine că reflectanții trebuiesc a fi provăduți cu atestat de calificățiune și din limba maghiară.

Fizeș-Sânpetru 14 August 1885.
Cu conțelegerea comitetelor parochiali respective.

Petru Roșca,
protopresbiter.

Nr. 451. [1144] 1—3

CONCURS.

Pentru întregirea posturilor învățătoresci din parochiile mai jos însemnate a protopresbiteratului Bistriței, se escrie concurs cu terminul până la 25 Septembrie a. c. st. v.

a) Coșna, cu salariu de 200 fl. v. a. plătit din lada comunală, apoi quartir și lemnele necesare spre încălzire.

b) Borgo-Suseni, cu salariu de 150 fl. v. a. plătit în rate lunare anticipative din fondul scolar.

c) Borgo-Joseni cu salariu de

240 fl. v. a. plătit din fondul scolar în rate lunare anticipative, apoi folosirea grădinei de lângă scoală calculată în bani cu 60 fl., suma 300 fl. v. a.

d) Borgo-Rus, cu salariu de 200 fl. plătit din fondul scolar în rate lunare anticipative.

e) Blașfalău de sus, cu salariu de 150 fl. v. a. plătit prin repartiție dela popor.

f) Galați, cu salariu de 200 fl. v. a. plătit prin repartiție dela popor.

g) Șieu-Sântu, cu salariu de 100 fl. v. a. plătiți prin repartiție dela popor, ear 50 fl. primiți ca ajutor dela Prea Ven. Consistoriu.

Doritorii de a obține unul din aceste posturi au de ași ascerne suplicele lor instruite conform legilor din vi goare până la terminul indicat la subsemnatul în Borgo-Bistrița p. u. B. Prund. Oficiul ppresbiteral gr. or. al tract. Bistriței.

Borgo-Bistrița în 10/22 August 1885.

Dr. Stefan Erdélyi și adv. S. Popu și studiază cu bun succes desemnul în Orăștie.

Adunarea prelungă afacerile ordinare curente au avut fericirea de a asculta o prelegere didactică: „Observări asupra educațiunei casnice” de doamna învățătoresă Bria din Cugir. Publicul a ascultat cu viu interes și mare plăcere această disertațiune instructivă și bine lucrată. Obiectul, despre care tractează disertațiunea, a fost bine ales și predat, așa încât publicul ascultător a fost pe deplin satisfăcut.

După terminarea agendelor a urmat un prânț frugal în scoala română, la care a luat parte mulți oaspeți. Toastele nu au putut să lipsească. Președintele dl Piso cu cuvinte însuflețite a felicitat comuna Casteu pentru ospitalitatea, cu care a primit pe membrii. La acest toast a respuns dl L. Bercian cu asemenea însuflețire mulțămind mai cu samă membrilor din părțile Sebeșului pentru că nu au pregetat a veni din depărtare la adunare. Un efect bun a făcut și dl adv. Pop cu toastele sale comice și nimerite. Dl comisar I. Kápcza, care a asistat la adunare ca reprezentant al ordinei legale, a respuns la felicitarea ce i s'au adresat, prin un toast ținut în limba română, în care accentuând natura cosmopolitică a culturai, ne doresce cel mai bun succes.

După prânț a urmat jocul. O deosebită plăcere și bună impresiune a făcut jocul antic „Călușerul,” executat cu multă vervă, precisiune și tact de 8 feciori săteni.

Societatea în urma bunei impresiuni ce au făcut, li-a donat 22 fl. spre scopul de ași face un steag.

Resultatul cel bun ce l'a avut adunarea despărțământului e de a se mulțami ostenelelor și silințelor dlor: N. Andrei paroch și P. Beleiu notar în Casteu, cari și merită cu tot dreptul recunoștința oaspeților, cari au luat parte la adunare.

* (Otrăvire.) George Moldovan român din Maierii Sibiului era ocupat cu un muncitor al seu în grajd, când acesta dă într'un unghet de un ulcior plin. Vine și stăpânul, se uită amândoi și află că în ulcior este rachiu, și încă un rachiu foarte tare. Gustă unul, gustă cel-lalt. Nu trecură câteva minute și li se face rău și tot mai rău, până ce au murit amândoi. E evident că rachiul din ulcior era otrăvit.

Investigațiunea s'a pornit, și se crede că va reuși a prinde pe cel ce a aședat otrava; pagubă numai că ulciorul cu rachiu a fost spart din ignoranță de fica sau muiera repositului, nimicinduse astfel aproape cu totul „corpus delicti.”

* (Bibliografic.) „Képek az iparos világból” (Icoane din lumea industrială), este titlul unei cărți de Frecskay János. Se află de vândare la societatea Franklin în Budapesta.

— Despre contractul social sau principie de dreptul politic de Ioan Jacob Routtean.

Din limba francesă l'a tradus Dr. Georgiu Popa. Retipărit din „Luminătoriu” Timișoara, 1885. Timișoara tipărit în tipografia diecesană 1885.

Prețul din mână 40 cr. cu porto postal 45 cr.

Posta redacțiunei.

Domnului X. în Orăștie. Raportul despre reprezentațiunea teatrală din Cugir din lipsă de spațiu nu se poate publica.

Loterie.

Mercuri în 16 Septembrie 1885.

Sibiu: 81 72 70 66 35

In conțelegere cu comitetele scolare concernente.

Simeon Monda,
protopresbiter.

Nr. 913. [1139] 1—3

Innoire de concurs.

Neconcurând nici un individ calificat la posturile învățătoresci dela scoalele din 1. Gușterița, 2. Loameș, 3. Mândra, 4. Roșia, 5. Ruși, 6. Șelimber, 7. Veseud, 8. Vurpăr, pentru cari s'a publicat concurs în „Telegr. Rom.” Nr. 79 seqq. prin aceasta se publică de nou concurs pentru ocuparea numitelor posturi cu termin până în 20 Septembrie a. c., rămânând salariile și condițiunile cele cuprinse în citatul concurs.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al Sibiului.

Sibiu, 14 August 1885.

Simeon Popescu,
protopresbiter.

Ad. Nr. 556 Scol. [1140] 1—3

Prolungire de concurs.

În urma concursului publicat în „Telegr. Rom.” Nr. 81 și următorii, pentru întregirea posturilor învățătoresci dela scoalele confesionale grec. or. din comunele mai jos însemnate, necompetând nici un individ calificat, se proungeste termenul cu 15 zile dela prima publicare:

1. Aciliu, cu salariu 200 fl., quartir și lemne.
 2. Alămor, cu salariu 150 fl., quartir și lemne.
 3. Amnaș, cu salariu 105 fl., quartir și lemne.
 4. Galeș, cu salariu 200 fl., quartir și lemne.
 5. Gurariului, cu salariu anual 220 fl., quartir și lemne.
 6. Tilișca, cu salariu 300 florini quartir și lemne.
- Cu condițiunile amintite în Nr. sus amintit.

Seliște, 3 Septembrie 1885.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Seliștei.

Nr. 414. [1142] 1—3

CONCURS.

Pentru întregirea postului de învățătoriu la scoala populară greco-orientală din Cuculata se escrie concurs cu termin de 30 de zile dela prima publicare.

Alesul de învățătoriu are de a servi Dumineca și sârbătoarea ca cantor în una strană din biserică.

Emolumente:

Salariu anual 160 fl. din repartițiune și un alt ajutoriu de 40 fl., suma 200 fl.

Quartir liber în edificiul scoalei și lemne de încălzit.

Doritorii de a ocupa postul acesta, au a-și așterne suplicile lor instruite conform prescriptelor în vigoare pentru învățătorii oficiului protopresbiteral al Făgărașului în Făgăraș, în termenul susindicat.

Făgăraș, 12 August 1885.

În conțelegere cu oficiul parochial gr. or. din Cuculata.

Iuliu Dan,
adm. prot.

Nr. 235. [1143] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor de învățătorii la scoalele confesionale gr. or. din mai jos însemnatele comune ale protopresbiteratului Iliu Mureșană se escrie concurs cu termin de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Roman.”

1. Zam cu Tămășesci, salariu anual în bani gata 150 fl. v. a., 65 măsuri cucuruz în boambe 78 fl. v. a., 15 măsuri grâu în boambe 30 fl. v. a., pentru 8 orgii lemne de foc 48 fl. v. a.

Comutate toate la olaltă dau suma de 306 fl. v. a.

2. Iliu-Mureșană, cu salariu anual de 250 fl. v. a., quartir și lemne pentru foc.

3. Glodgilesciu, cu salariu de 200 fl. v. a., quartir și lemne.

4. Uleș, cu salariu anual de 150 fl. v. a., quartir și lemne pentru foc de ajuns

5. Certejul de jos, cu salariu anual de 200 fl. v. a., quartir și 4 orgii lemne.

6. Gothatea, cu salariu anual în bani 40 fl. v. a., 9½ jugere pământ arătură și fenaș — grădina de legumi — pământurile se află tot pe loc șes clasa I-II, care pământuri aduc venit anual de 160 fl. v. a., în total 200 fl. v. a., quartir și lemne pentru foc.

7. Almașel, cu salariu anual de 150 fl. v. a., quartir și lemne pentru foc.

8. Godinesci cu Petresci, salariu anual 200 fl. v. a., quartir și lemne de ajuns.

Cererile concursuali instruite conform legilor din vigoare sunt a se așterne subsemnatului oficiu protopresbiteral până la termenul susindicat. Gurasadului, în 13 August 1885. Oficiul protopresbiteral gr. or. a tractului Iliu-mureșana — în conțelegere cu comitetele parochiale.

Alecsiu Olariu,
adm. prot.

Nr. 180. [1145] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci dela scoalele populare greco-orientale din parochiile mai jos enumerate în protopresbiteratul Albei-Iuliei se escrie concurs cu termin de 30 zile dela I-ma publicare în „Telegraful Român.”

1. Geoagiul de sus cu leafă anuală de 300 fl., quartir și lemne de foc suficiente.

2. Geomal cu leafă anuală de 200 fl., quartir și lemne de foc suficiente.

3. Gârbova de sus, cu leafă anuală de 200 fl., quartir și lemne de foc suficiente.

4. Hepria română cu leafă anuală de 200 fl., quartir și lemne de foc suficiente (scoală comună cu greco-catolicii)

5. Ighiu (scoală comună cu gr. catolicii)

6. Ighiel cu leafă anuală de 160 fl., quartir și lemne de foc suficiente.

7. Inuri cu leafă anuală de 200 fl., quartir și lemne de foc suficiente.

8. Cârna (scoală comună)

9. Cetea cu leafă anuală de 200 fl., quartir și lemne de foc suficiente.

10. Craiva, cu leafă anuală de 160 fl. quartir și lemne de foc suficiente.

11. Cricău cu leafă anuală de 200 fl., quartir și lemne de foc suficiente.

12. Cristesci cu Tecesci leafă anuală de 160 fl., quartir și lemne de foc suficiente.

13. Mesentea, cu leafă anuală de 100 fl., quartir și lemne de foc suficiente.

14. Mihalț cu leafă anuală de 200 fl., quartir și lemne de foc suficiente.

15. Oarda de jos cu leafă anuală de 100 fl., quartir și lemne de foc suficiente.

16. Pâclișă cu leafă anuală de 200 fl., quartir și lemne de foc suficiente.

17. Ponor cu leafă anuală de 200 fl., quartir și lemne de foc suficiente.

18. Stremț cu leafă anuală de 200 fl., quartir și lemne de foc suficiente.

19. Țelna cu leafă anuală de 150 fl., quartir și lemne de foc suficiente.

20. Teuț cu leafă anuală de 100 fl., quartir și lemne de foc.

21. Tibru, cu leafă anuală de 160 fl., quartir și lemne de foc suficiente.

22. Totoi, cu leafă anuală de 200 fl., quartir și lemne de foc suficiente.

23. Valea Geogelului cu salar anual de 150 fl. și lemne de foc suficiente.

24. Valea Uzei cu sat Rimeț Valea Inzelului, Olteni și Ripa Rimețului.

25. Brădesci cu Cheia Rimețului cu leafă anuală de 150 fl. quartir și lemne de foc suficiente.

Doritorii de a ocupa vre una din aceste stațiuni învățătoresci se-și aștearnă petițiunile instruite conform legilor în vigoare la subscrisul până la termenul mai sus prefpt.

Oficiul protopresbiteral gr. or. Alba-Iulia 7 August 1885.

Alecsandru Tordoșan,
protopresbiter gr. or.

Nr 193. [1138] 2—3

CONCURS.

Pentru întregirea posturilor învățătoresci dela scoalele confesionale gr. or. române în mai jos însemnatele comune din protopresbiteratul Avrigului, se escrie concurs cu termin până la 20 Septembrie a. c. st. v.

1. Sebeșul superior, cu salariu anual de 250 fl. v. a., din cassa alodială, quartir natural în edificiul scoalei și lemnele de foc necesari.

2. Săcădate, cu salariu anual de 200 fl. v. a., din cassa bisericeii, quartir natural și folosirea grădinei scolare pe jumătate.

3. Porumbacul inferior, la scoala comună cu gr. catolicii, cu salariu anual de 170 fl. v. a., din cassa alodială.

Doritorii de a ocupa vre unul din aceste posturi au a-și așterne cererile concursuali instruite conform prescri-selor în vigoare la oficiul protopresbiteral gr. or. al Avrigului (posta Avrig, Felek) până la termenul susindicat.

Avrig, 11 August, 1885.

În conțelegere cu comitetele parochiali concerninte.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al Avrigului.

Ioan Cădea,
adm. ppresbiter.

Nr. 288. [1136] 3—3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci dela scoalele confesionale gr. or. din mai jos însemnatele comune ale protopresbiteratului Zarandului se escrie concurs cu terminul până la 15 Septembrie a. c.

1. Blăjeni-Criș și Grosuri, cu salariu anual de 160 fl. și 2 orgii de lemne.

2. Blăjeni-sat și Plai, cu salariu anual de 160 fl. și 2 orgii de lemne.

3. Crăciunești, cu salariu anual de 100 fl., quartir gratuit și 2 orgii de lemne.

4. Hărțăgani, cu salariu anual de 200 fl., quartir liber și 2 orgii de lemne.

5. Șesuri, cu salariu anual de 200 fl., quartir liber și 2 orgii de lemne.

6. Valea-Brad, cu salariu anual de 200 fl., quartir liber și 2 orgii de lemne.

Cererile concursuali instruite conform legilor în vigoare sunt a se așterne subsemnatului oficiu protopresbiteral până la termenul susindicat.

Dela oficiul protopresbiteral gr. or. al Zarandului.

Brad, în 24 August 1885.

Vasilu Damian,
protopresbiter.

Nr. 516. [1129] 3—3

CONCURS.

Pentru conferirea unui stipendiu de 80 fl. v. a. din fondul protopresbiteral al Brașovului I, pentru tineri ce vor fi admiși și vor frecuenta studiile pedagogice din institutul pedagogico-teologic din seminariul andreian din Sibiu, se escrie concurs cu terminul până la 8 Septembrie 1885 st. v.

Aspiranții la acest stipendiu au a-și așterne suplicile lor în termenul arătat la oficiul protopresbiteral al Brașovului I, instruite cu documente despre aceea, că sporiul în studii este multămitor, că sunt înscriși la institutul archidiecezan pedagogic, și în fine că au lipsă de ajutor. În prima linie se va oferi acest stipendiu tinerilor din acest protopresbiterat și numai în cas, când n'ar exista nici unul, și la tineri din alte protopresbiterate.

Brașov 23 August 1885.

Comitetul protopresbiteral al Brașovului I.

Ioan Petric,
protopresb. ca adm.

Nr. 272. [1135] 2—3

CONCURS.

Pentru întregirea postului învățătoresc dela scoala română gr. or. din comuna Homorod, protopresbiteratul Geoagiului II, se escrie concurs cu termin de 15 zile dela prima publicare.

Cu acest post este împreunat un salar de 200 fl. v. a., ear victuale în valoare de 30 fl. v. a.; quartir și lemne de încălzit.

Doritorii de a ocupa acest post, vor așterne suplicile lor, instruite în sensul stat org. și a normativului scol. la subscrisul oficiu protopresbiteral până la termenul mai susindicat.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al Geoagiului II.

Săcărâmb 24 August 1885.

Sabin Piso,
protopresb.

Nr. 326. [1131] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de capelan, încuviințat în sensul părintescei rezoluțiuni consistoriale din 13 August a. c. Nr. 3585 B. pre lângă neputinciosul paroch Ioan Maximilian din Stupinile Brașovului, se escrie concurs cu termin de 30 de zile dela prima publicare în aceasta foaiă.

Emolumentele sunt 1/3 parte din venitele parochiale ale acestei parochii de clasa a III-a și quartir natural în casa parochială de lângă biserică.

Doritorii de a ocupa acest post au a-și așterne suplicile lor instruite conform Statutului organic și Regulamentelor din vigoare la subscrisul oficiu protopresbiteral.

Comitetul parochial în conțelegere cu oficiul protopresbiteral.

Brașov, în 28 August 1885.

Oficiul protopresbiteral al Brașovului I.

Ioan Petric,
prot. ca adm. prot.

Nr. 3938 civ. [1133] 2—3

Publicațiune.

Tribunalul reg. din Elisabetopole aduce prin aceasta la cunoscință publică, cumcă pe baza rugărei curatorului denumit din oficiu și avocatului din loc Albert Gross, ca reprezentant al foștilor domni de pământ din Ghișasa în contra foștilor jobagi de acolo, în cauza segregării pășunii și pădurilor, precum și în cauza regulării dreptului de cărcimărit, pertractarea admisibilității aceleia, s'a prefpt pe **ziua de 3 Noiembrie 1885, 9 oare a. m.** la cancelaria comună din Ghișasa; la care sunt citați a se presenta toți interesaii, pe lângă urmările de drept prevădute în §. 15 al instr. p. reg. pos.

Din ședința tribunalului regesc din Elisabetopole, ținută în 24 August 1885.

Baron Apor Zoltán Gödri Sándor,
președinte subst. notar.

Nr. 1919. [1132] 3—3

Publicațiune!

Următoarele drepturi și realități aparținătoare comunei politice Gurariului se vor esarênda prin licitațiune publică pre timpul din **1 Ianuarie 1886** până inclusive **31 Decembrie 1888.**

1. Dreptul regalului de cărcimărit cu prețul strigărei de 3,400 fl.

2. Cele două mori comunală cu prețul strigărei la fie-care de câte 325 fl.

3. Pășunatul în muntele „Cindrel” cu prețul strigărei de 751 fl.

4. Muntele „Găujoara” 302 fl.

5. Muntele „Niculesci” 515 fl.

6. Muntele „Foltea” 351 fl.

Prețul strigărei se înțelege pre un an. Licitațiunea se va începe în **4 Octombrie st. n. 1885 la 10 oare dimineața în cancelaria comunei Gurariului.**

Condițiunile detaiate se pot lua la cunoscință în cancelaria comună din Gurariu în oarele officioase.

Oferte în scris provădute cu recerintele legali și cu vadiul de 5% din prețul strigărei încă se vor primi până la începerea licitațiunii verbali.

Seliște în 9 Septembrie 1885.

Pretorele cercului.